

Τὴν 08-08-2025 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς τῆς 09-08-2024.

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ματθαῖα.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέροιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὅ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὅ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἀβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὅς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροῦς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἀσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείπειν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτησις]

Υπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν

μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ
εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν
(.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης
Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν
θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης,
πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει
οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν
καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,
νοσοούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὅ**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Ἀ**μήν.

Εἰ δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς' καὶ
ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' τοῦ
Ἁγίου Ἀποστόλου γ'. Ὦχος α'.

Ὦχος 4 Πα

^{χπ}
^π
⁹ **Κ**υ ρι ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα κου
 σον μου ^Δ ει σα κου σον μου ^π
⁹ **Κ**υ ρι ε **Κ**υ ρι ε
 ε κε κρα ζα προς σε ει σα κου σον μου ^Δ προ
 σxes τη φω νη της δε η σε ως μου ^π
⁹ εν τω
 κε κρα γε ναι με προς σε ει σα κου σον μου **Κ**υ
 ρι ι ε ^π
⁹ **Κ**α τευ θυν θη τω η προ σευ χη μου ^Δ ως
 θυ μι α μα ε νω πι ον σου ^π
⁹ ε ε παρ σις
 των χει ρων μου θυ σι α ε σπε ρι νη ^Δ ει

σακουσον μου Κυ υρι ι ε π
q

Π
π
q Θου ου Κυ ρι ε φυλακην τω στομα τι
ι μου Δ
π
q και θυ υραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει
λη μου π
q

Π
π
q Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο
γους πο νη ρι ι ας Δ
π
q του προ φα σι ζε σθαι
προ φα α σεις εν α μαρ τι αις π
q

Π
π
q Ϟυν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο
μι αν φ
π
q και ου μη συν δυ α σω με τα των
κλε κτων αυτων π
q

Π Δ Π
π
q Παι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και

ε λεγ ζει με ^Δ ε ε λαι ον δε ^{Πσ} α μαρ τω
 λου ^π μη λι πανα τω την κε ^π φα λην μου
^Π ^π ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν
 ται σευ δο κι αις αυ των ^Δ κα τε πο θη σαν ε
 χο με να α πε τρας οικρι ται αυ των ^π
^π ^Δ κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η
 δυν θη σαν ^Δ ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε
^Π ^π πι της γης δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ
 των πα ρα τον α δην ^π
^π ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ
 μοι μου ^Δ ε πι σοι ηλ πι σα ^Δ μη αν τα νε λης

την ψυχήν μου

Φυλάξον με απο παγιδότης συνε

στησαν το ομοί και αποσκαλδων των

εργαζομενων την ανομιαν

Πεσουσινται εν αμφιβληστρω αυτων οι

αμαρτωλοι καταμονασειμι εγω ε

ως αν παρελθω

Φωνή μου προς Κυριον εκκρα

ζα φωνή μου προς Κυριον εδε

η θην

Εκχεω ενωπιον αυτου την δεη

σι ιν μου ^Δ την θλιψιν μου ε νω πι ον αυ του
 απαγγελω
 Εν τω ε κλει ει πει ει ν ε ζ ε μου το
 πνευμα μου και συ ε γνωστας τριβους μου
 Εν ο δω τα αυ τη η η ε πο ρευ
 ο ο μην ^Δ ε κρυ ψαν πα γι δα μοι
 Κα τε νο ουν εις τα δε ζι α και ε
 πε βλε πον ^Δ και ουκ η ην ο ε πι γι νω
 σκων με
 Α πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ
 ε εστιν ο εκ ζη τωων την ψυ χην μου

^Κ ^Π
^π_q **Ε** κε κρα ζα προς σε ε Κυ ρι ε ει ει

^Δ_Δ **Σ**υ ει η ελπις μου με ρι ις μου ει

^π_q εν γη ζωντων

^Π ^π_q **Π**ρο ο σχε ες προς την δε η σιν μου ^Δ_Δ ο

^π_q ο τι ε ταπεινω θηνησφοδρα

^π_q **Ρ**υσαι με εκ των κα τα δι ω κον των

^Δ_Δ με, ο ο τι ε κραται ω θησαν υ περ

^π_q ε με

^Π ^π_q **Ε** ζα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην

^Δ_Δ μου του ε ζο μο λο γη σα σθαι τω ο

^π_q νο μα τισου

^π_q **Ε** με υ πο με νου σι δι και οι ^Δ_δ ε
 ως ου αν τα πο δως μοι ^π_q
^π_q **Ε**κ βα θε ων ε κε κρα ζα σοι Κυ
 ρι ε Κυ ρι ε ^Δ_δ ει σα κου σον της φω
 νης μου ^π_q
^π_q **Γ**εν νη θη τω τα ωτ τα σου προ σε
 χον τα ^Δ_δ εις την φω νη ην της δε η σε ως
 μου ^π_q

Ψάλλομεν Σπικηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'.

ᾠχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Σπῆχος.
 αν α νο μι ας πα ρα

 τη ρη σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ

 πο στη η σε ται ο τι πα ρα σοι ο ι λας

 μος ε στιν

Τῆς παναγίας ἐνδόξου Μεταμορφώσεως, τὴν ἑορτὴν ποιοῦντες, τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ, Χριστὸν δοξολογοῦμεν, τὸν τὴν ἡμῶν, τῷ πυρὶ τῆς Θεότητος, ἀναμορφώσαντα φύσιν, καὶ ὥς τὸ πρίν, ἀφθαρσία καταστράψαντα.

Σπῆχος.
 νε κεν του ο νο μα τος

 σου υ πε μει να σε Κυ ρι ε υ πε

 μει νεν η ψυ χη μου εις τον λο γον σου

 ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον Κυ ρι ον

Ἐπὶ τὸ ἅγιον ὄρος δεῦτε ἀνέλθωμεν, καὶ τὴν παμφαεστάτην, Μεταμόρφωσιν πίστει, κατίδωμεν Κυρίου, τούτῳ πιστῶς, ἐκβοῶντες καὶ λέγοντες· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν μόνος, ὁ σαρκωθείς, καὶ θεώσας τὸ ἀνθρώπινον.

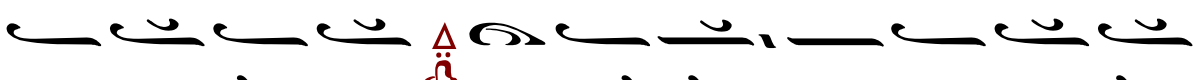
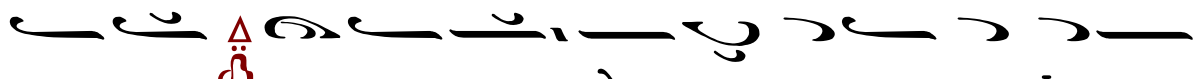
Στίχος. ^χπ ^Π
^πα πο φυ λα κης πρω ι ας
 με χρι νυ κτος ^Δα πο φυ λα κης πρω ι ας
^χ^Δ ^Δελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι
 ον ^Δ

Αὕτη ἐστὶν ἡ ἡμέρα ἡ πανσεβάσμιος, καθ' ἣν μεταμορφοῦται, ὁ Χριστὸς συμπαρόντων, Μωσέως καὶ Ἡλίας καὶ τῶν αὐτοῦ, Μαθητῶν ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ, φωνὴ δὲ θεία προῆλθεν· Οὗτός ἐστιν, ἀληθῶς ὁ ἐκλεκτός μου Υἱός.

Τοῦ Ἀποστόλου.

ᾠχος α'.

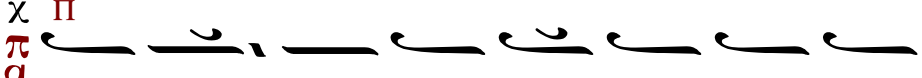
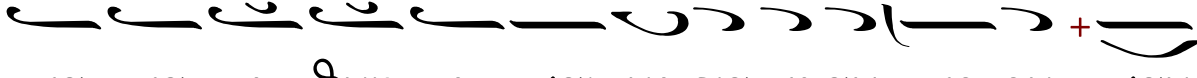
Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Στίχος. ^χπ ^π
 0 τι πα ρα τω Κυ ρι ω

 το ε λε ος και πολ λη παρ αυ τω λυ

 τρω σις και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα

 ηλ εκ πα σω ων των α νο μι ων αυ

 του ου ου

Ματθία μακάριε Ἐδέμ, νοητῆς ἐξέβλυσας,
 ὡς ποταμὸς προσκλυζόμενος, ἐνθέοις ὕδασι, καὶ
 τὴν γῆν ἀρδεΐαις, μυστικαῖς κατήρδευσας, καὶ
 ταύτην καρποφόρον ἀνέδειξας· διὸ ἰκέτευε,
 δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ
 τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχος. ^χπ ^π
 Αἰ νει τε τον Κυ ρι ον παν

 τα τα ε θνη ε παι νε σα τε αυ το ον παν

τρεοι λα οι

Ματθία Ἀπόστολε χορόν, θεῖον
ἀνεπλήρωσας, ἐξ οὗ Ἰούδας ἐκπέπτωκε, καὶ
θείαις ἀστραπαῖς, τῶν σοφῶν σου λόγων,
σκότος ἀπεδίωξας, τῆς εἰδωλομανίας ἐν
Πνεύματι, καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σπῆχος. ^χπ ^π
0 τι ε κρα ται ω θη το

ε λε ος αυ του εφ η μας και η α λη

θει α του Κυ ρι ου με νει εις τον αι ω

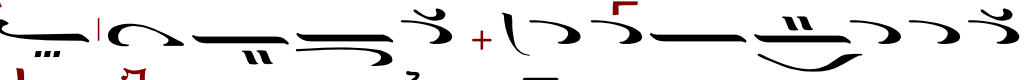
να

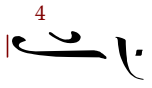

Ματθία θεόπνευστε τροχῶ, τῷ τοῦ κόσμου
ἔφαναν, αἱ ἀστραπαὶ τῶν δογμάτων σου,
πάντας φωτίζουσαι, πάντας ὀδηγοῦσαι, θείαν
πρὸς ἐπίγνωσιν, δοχεῖα τοῦ φωτός ἐργαζόμεναι,
τοὺς πρὶν καθεύδοντας, ἐν νυκτὶ τῆς
ματαιότητος, καὶ ἐν σκότει, πάσης ἀθεότητος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ὑχος β'.

Ὑχος Δι

 υε Δο ο ο ζα Πα α α τρι ι ι και

 Υι ω και Α γι ι ω Πνε ε ευ μα

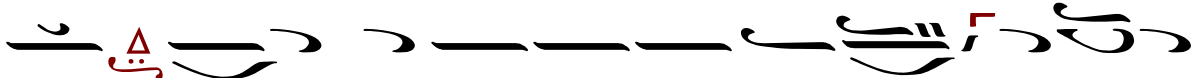
τι

 και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους

 αι ω νας των αι ω ω ω νων α α μην

 φω τι ι ι σου α πασαν την

 οικου μενην α α α γι α α σας εις ο

 ορος υ ψη λον με τε μορφω θη ης Α γα α

 θε δει ζας τοις μα θη ταις σου τη ηην δυ να

 στει ει ει α α α αν σου ο τι κο σμον

λυτρουουσαι εκ πα α αραβα α σε ε ε
ε ως δι ο οβο ω ω ω ω με ε εν σοι
ευ σπλαγχνε ε ε Κυ ρι ι ε σω ω σον τας
ψυυ χα α ας η η η η μω ω ω ων

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Εσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον.
Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας.

ᾠχος Βαρύς Γῆ

Ὁ Θεὸς ἀντιληπτῶρ μου εἶ το ε
(Δίς) Γῆ
λεοοσσου προφθασει με

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ
Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ
λύτρωσαί με.

Τὸ τρίτον. Ὁ Θεὸς ἀντιληπῶρ
μου εἶ το ε λεοοσσου προφθασει με ε
ε Γῆ

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδασκόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ειρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένους; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ

τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰς τὸν Στίχον, Σπικηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Λάμπας ὑπὲρ νοῦν, ἐκ Παρθένου Παναγίας,
Λόγε τοῦ Θεοῦ, τὸν Ἀδὰμ ὅλον φορέσας, τὴν
πρὶν ἀμαυρωθεῖσαν, φύσιν πᾶσαν ἐλάμπруνας,
θεία τῆς μορφῆς σου ἀλλοιώσει, μεταμορφωθεῖς
ἐπὶ τοῦ ὄρους, Θαβὼρ Δέσποτα, πρὸ τοῦ τιμίου
σου Σταυροῦ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. **Κ**οὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ.

Ὁρος τὸ ποτέ, ὃν ζοφῶδες καὶ καπνῶδες,
τίμιον ἰδού, νῦν καὶ ἅγιον ὑπάρχει· ὁ πρὶν τὸν
Ἰσραὴλ γάρ, ὁδηγήσας ὡς γέγραπται, στύλῳ
πυριμόρφῳ καὶ νεφέλῃ, σήμερον ἐξέλαμψεν
ἀρρήτως, ὑπὲρ ἥλιον, Χριστέ ἐν τούτῳ ὡς Θεός,
φαιδρύνας τὰ σύμπαντα.

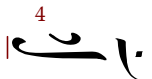
Στίχ. **Θ**αβὼρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου
ἀγαλλιᾶσονται.

Νῦν δουλοπρεπῶς, συλλαλοῦντες τῷ
Δεσπότη, βλέπων ὁ Κηφᾶς, ἐν Θαβὼρ τοὺς δύο
ἄνδρας· Καλὸν ἐστὶν ἐβόα, ὧδε εἶναι·
ποιήσωμεν, τρεῖς σκηνὰς εἰ θέλεις ἀνὰ μέρος,
σοὶ Χριστέ Μωσεῖ τε καὶ Ἡλίᾳ, τοῖς οἰκέταις
σου, ὅπερ ἐλάλει μὴ εἰδώς· θάμβει γὰρ
συνείχετο.

Δόξα... Καὶ νῦν ... Ἦχος β'.

Ἦχος Δι

 ^πχ ^Δ
 υε Δο ο ο ζα Πα α α τρι ι ι και

 Υι ω και Α γι ι ω Πνε ε ευ μα

τι

 ^M ^B ^M ^Δ
 και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους

 αι ω νας των αι ω ω νων α α μην

 Ο εν τω ο ο ρει ει τω Θα α βωρ

 με τα μορ φω θεις ε εν δο ο ο ζη Χρι

 στε ε ε ε ο Θε ε ος και υ πο δει

 ζας τοις μα θη η ται αι αις σου την δο ξαν

 της ση ης Θε ο ο ο τη τος κα τα αυ γα

σο ον και η η μας τω φω τι της ση η ης
 ε πι γνω ω σε ε ε ε ε ως και ο δη
 γη σον εν τη τρι ι βω τω ω ων ε ε εν το
 λω ων σου ως μο νος α γα θος και φι ι
 λα α αν θρω ω ω πο ο ο ος

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου,
 Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
 οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας
 κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς
 ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Εἶτα ἄρχεται ἡ Μικρά Παράκλησις.

**ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.**

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Εκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὥς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Εμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὥς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Λακουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτ' ἡ ἐλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Εξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον. δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με·

Εν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ εὐθὺς ψάλλομεν·

Ἦχος Δ'

Θεός Κυριός και επεφανεν ημιν

ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονομα

ματι Κυρίου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὥς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

Θεός Κυριός και επεφανεν ημιν

ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονομα

τι Κυρίου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὥς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος ᾠ̣ Δι̣

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

^Γ ^Δ ^Β
 Τη Θεο το κω εκτε νως νυν προσ
 δρα μω μεν α μαρ τω λοι και τα πει νοι και
 προσ πε σω μεν εν με τα νοι α κρα ζον τες
 εκ βα θους ψυ χης Δε σποι να βο η θη σον
 + εφ η μιν σπλα γ χνι σθει σα σπευ σον α
 πολ λυ με θα υ πο πλη θους πται σμα των
 μη α πο στρε ψης σους δου λους κε νους σε
 γαρ και μον ην ελ πι δα κε κτη με θα

Δόξα.

Τὸ αὐτό ἢ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ,
 ἐν ᾧ ἡ Παράκλησις ψάλλεται.

Ἄ
καὶ νυν καὶ αἰ καὶ εἰς τοὺς αἰ ὡ νας

ἧ
των αἰ ὡ νων αμην

Ἄ
Ὁ υἱ ὡ πη σω μεν πο τε Θε ο το κε

τας δυ να στειας σου λα λειν οἱ α να ζι οἱ εἰ

μη γαρ συ προ ἱ στα σο πρε σβευ ου σα

τις ἡ μας ερ ρυ σα το εκ το σου των κιν δυ

νων τις δε δι ε φυ λα ζεν ε ως νυν ε λευ θε

ρους ουκ α πο στω μεν Δε σποι να εκ σου

σους γαρ δου λους σω ζεις α εἰ εκ παν τοι

ων δεῖ νω ὡ ὡ ν

Ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὕσσωπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ψάλλομεν τὰς Ὁδοὺς τοῦ Κανόνος.

Ὁδὴ α'.

Ὑμνὸν διοδεύσας.

Ἦχος λϠ Νη — Γα

Χ Γ
Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

N Γ Π M
Π ο λ λ ο ι ς συ νε χο ο με ν ο ς πει ρ α σ μ ο ι ς

Π N
π ρ ο ς σε κα τα φε ευ γω σω τη ρ ι αν ε πι

Γ N Γ
ζη των ω Μη τερ του Λο γου και Παρ θε νε

κ λ N Γ
των δυ σχε ρων και δει νων με δι α σω σον

Γ
Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

N Γ Π M Γ
Π α θων με τα ρα ατ του σι προ σβο λαι

Π
πολ λης α θυ μι ι ας εμ πι πλω ω σαι μου
την ψυ χην ει ρη νευ σον Κο ρη τη γα λη
νη την του Υι ου και Θε ου σου Πα να μω
με

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

Σω τη ρα τε κου ου σαν σε και Θε ον
σω πω Πα ρ θε νε λυ τρω θη η ναι με των δει
νων σοι γαρ νυν προ σφευ γων α να τει νω

και την ψυ χην και την δι α νοι αν

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αιωνων αμην
 Νοσουν τα το σωωμα και την ψυχην
 επι σκοπης θειας και προνοι οιας της παρ
 σου αξιωσον μονη Θεο μη τορ
 ως αγαθη αγαθου τε λοχευτρι α

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμὸς.
 Οὐρανίας ἀψίδος.

Υπεραγια Θεο το κεσωω
 σονη μας
 Προστασι αν και σκεπην ζωης εμης
 τι θημι σε Θεο γεννητορ Παρθενε συ
 μεκυβερνησον προς τον λιμενα σου

των α γα θων η αι τι α των πιστων το
 στηριγμα μονη πανυμνητε
 πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω
 σον η μας
 Ι κε τευ ω Παρ θε νε τον ψυ χι κον
 τα ρα χον και της α θυ μι ας την ζα λην δι
 α σκε δασαι μου συ γαρ Θε ο νυμ φε
 τον αρ χη γον της γα λη νης τον Χρι στον ε
 κυ η σας μονη παναχραντε
 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
 Πνευ μα τι

Ευ ερ γε την τε κουσα τον των κα λων
 αι τιον της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον
 πα σιν α να βλυ σον παν τα γαρ δυ να σαι
 ως δυ να τον εν ι σχυ ι τον Χριστον κυ
 η σα σα Θε ο μα κα ρισ τε
 Και νυν και α ει και εις τους αι
 ω νας των αι ω νων α μην
 Χα λε παις αρ ρω στι αις και νο σε ροις
 πα θε σιν ε ξε τα ζο με νω Πα ρ θε ε νε
 συ μοι βο η θη σον των ι α μα των γαρ
 α νε λ λι πη σε γι νω σκω θη σαυ ρον Πα

να μω με τον α δα πα νη τον
 α α α σω ω ω σον α πο κιν
 δυ νων τους δου λους σου Θε ο το ο κε ο
 τι παν τες με τα Θε ον εις σε κα τα φευ γο μεν
 ως αρ ρη κτον τει χος και προ ο στα σι αν
 επι ι ι βλε ε ε ψον εν ευ με
 νει α πα νυ μνη τε Θε ο το ο κε ε πι
 την ε μην χα λε πην του σω μα τος κα κω σιν
 και ι α σαι της ψυ χης μου το αλ γο ο ο
 ος

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ

μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός ἐν ἐκάστη δεήσει ψάλλει τὸ· **Κ**ύριε, ἐλέησον (γ').

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Κάθισμα. ᾠχος β'. «Τὰ ἄνω ζητῶν».

ᾠχος Δι

^Γ ^Μ
^Δ ^Δ
 Πρε σβει α θερ μη και τει χος α προ
^Β
 σμα χη τον ε λε ους πη γη του κο σμου
^Δ
 κα τα φυ γιον εκ τε νως βο ω μεν σοι Θε
^Δ
 ο το κε Δε σποι να προ φθα σον και εκ κιν
^Ν ^Γ ^Ω
^Δ
 δυ νων λυ τρωσαι η μας η μο νη τα χε
^Γ
 ως προ στα τευ ου σα

Ὡδὴ δ'.

Εἰσακήκοα, Κύριε.

Ἦχος λ' αἰ — Γα

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον η

μας

των πα θων μου τον τα ρα χον η τον κυ

βερ νη την τε κου σα Κυ ριον και τον κλυ

δω να κα τευ να σον των ε μων πται σμα

των Θε ο νυμ φευ τε

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Ευ σπλα γχνιας την α βυσ σον ε πι κα

λου με νω της σης πα ρα σχου μοι η τον
 ευ σπλαγχνον κυ η σα σα και Σω τη ρα παν
 των των υ μνου ν των σε

 Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω

Πνευματι

ρη μα των ευ χα ρι στη ρι ον ^Δ₉ α να μελ

 πο μὲν ἐφυμνιόν οἱ γινώσκοντες σε Θε

ο μητο ρα

[illegible]

των αιωνων αμην

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας
 Α υ τρωσαι η μας εκ κιν δυ νων Θε ο
 το ο κε Α γνη η αι ω νι α τε κου
 σα λυ τρω σιν και την ει ρη νην την παν τα
 νουν υ πε ρε χου σαν
 Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
 Πνευ μα τι
 Α υ σον την α χλυν των πται σμα των μου
 Θε ο νυμφε τω φω τι σμω της σης λαμ προ
 τη τος η φως τε κου σα το θει ον και προ αι ω

νι ον

καὶ νυν καὶ αἰ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας

τῶν αἰώνων ἀμήν

ἀσπασαμένη τῶν παθῶν μου τὴν

σθεναρίαν ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα

καὶ τὴν ὑγειάν τῃ πρεσβείᾳ σου παρὰ σχου

μοι

Ὡδὴς'.
Τὴν δέξιν.

ὑπεράγαθε ὁ τοῦ σωσῶντος

ἡμᾶς

Θαυμάσου σου καὶ τῆς φθόρας

ὡς ἐσωσεν ^Ν ἐαυτον ἐκ δε δωκωστω θά
 να τω ^Γ την τη φόρα και θά να τω μου
 φυσιν ^Ν κατὰ σχεθίσαν Παρθενόσωπη
 σον ^Γ τον Κυριον σου και Υιον ^Δ της εχθρων
 κακουργιας μερυσασθαι
^Γ ^Υ περα γιὰ Θεο το σωωσον
 η μας ^Γ
 Προστα ^Ν αατιν σε ^Γ της ζωης ε
 πισταμαι ^Ν και φρουραν ασφαλιστα ατην
 Παρθενων ^Γ πειρασμων διαλυουσαν
 οχλον ^Ν και επηρειας δαιμονων ελευνου

σαν και δε ομαιδι α παντος εκ φθορας των

παθων μου ρυσθηναι με

Δοξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευματι

ως τει ει ει χο ο ος κα τα φυ

γης κε κτημεθα και ψυχων σε παν τε ληη σω

τη ρι αν και πλα τυ σμον εν ταις θλιψε σι

Κο ρη και τω φω τι σου α ει α γα λλο με

θα ω Δε σποι να και νυν η μας των πα

θων και κιν δυ νων δι α σω σον

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην
 Εν κλι ι ι νη η η νυν α σθε
 νων κα τα κειμαι και ουκ εστιν ι α σις τη
 σαρκι μου αλλ η Θε ον και Σω τη ρα του
 κο σμου και τον λυ τη ρα των νο σων κυ η σα
 σα σου δε ομαι της α γα θης εκ φθο ρας νο
 ση μα των α ναστη σον
 Δι α α α σω ω ω σον α πο κιν
 δυ νων τους δου λους σου Θε ο το ο κε ο
 τι παν τες με τα Θε ον εις σε κα τα φευ γο μεν
 ως αρ ρη κτον τει χος και προ ο στα σι αν

Ἄ α α χ ρ α α ν τ ε η δι α λο
 γ ο υ τ ο ν Λ ο γ ο ν α ν ε ρ μ η ν ε ε υ τ ω ς ε π ε
 σ χ α τ ω ν τ ω ν η μ ε ρ ω ν τ ε κ ο υ σ α δ υ σ ω π η σ ο ν
 ω ς ε χ ο υ σ α μ η τ ρ ι κ η ν π α ρ ρ η σ ι ι α α α
 α ν

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός ἐν ἐκάστη δεήσει ψάλλει τὸ·
 Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Κοντάκιον.

Ἦχος Δ΄

Προστα σι α των Χριστι α νων α κα
ται σχυν τε με σι τει α προς τον Ποι η
την α με τα θε τε μη πα ρι δης α μαρ τω
λων δε η σε ων φω νας αλ λα προ φθα στον ως
α γα θη εις την βο η θει αν η μων
των πι στως κραυ γα ζον των σοι τα χυ νον
εις πρε σβει αν και σπευ στον εις ι κε σι αν
η προ στα τευ ου σα α ει Θε ο
το κε των τι μων των σε

Καὶ εὐθὺς τὸ προκείμενον.

^Γ
^Δ
^Β
 Μνη σθη σομαι του ο νο μα τος σου εν
 παση γε νε α και γε νε α

^Δ
^Α
 Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ
 κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου,
 καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ
 Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

^Π
^Δ
^{Ζ'}
 Του ο νο μα τος σου μνη σθη σομαι εν
 παση γε νε α και γε νε α α α

Ὁ Διάκονος ἢ ὁ Ἱερεὺς.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
 ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν
 Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ Χορὸς. Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ' χῡμα).

Ὁ Ἱερεὺς: **Γ**οφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ
 ἁγίου Εὐαγγελίου. **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορὸς. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα, Πρόσχωμεν.

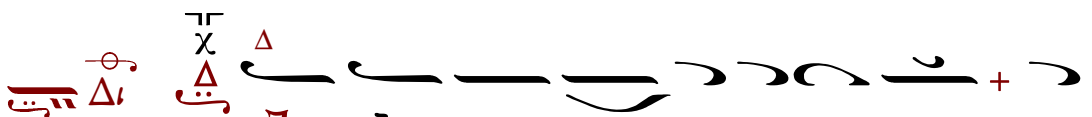
Ὁ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἱερεὺς.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστάσα Μαριὰμ ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἡσπάσατο τὴν Ἑλισάβετ. Καὶ ἐγένετο ὥς ἤκουσεν ἡ Ἑλισάβετ τὸν ἄσπασμόν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς, καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἑλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλη, καὶ εἶπεν. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοὶ τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου γάρ, ὥς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἄσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησεν ἐν ἀγαλλιάσει τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ μου, καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριὰμ, Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμα μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρι μου, ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἴδου γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν

μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεία ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμεινε δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὥσει μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Ὁ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος Δο ξα Πα τρι και Υι ω και
Α γι ω Πνευ μα τι Πα τερ Λο γε Πνευ
μα τρι ας η ε εν μο να δι ε ξα λει ψον τα
πλη θη των ε μων εγ κλη μα των

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην Τ αις της Θε ο το κου
πρε σβει αις Ε ε λε η μον ε ξα λει ψον τα
πλη θη των ε μων εγ κλη μα των

με νος και πα ρα μυ θι αν ουκ ε χω πλην
 σου Δε σποι να του κο σμου ελ πεις και προ
 στα σι α των πιστων μη μου πα ρι δης
 τηνδε η σιν το συμ φε ρον ποι η σο ον
 Ἐπερα Θεοτοκία. Ου δεις προ στρε χων
 ε πι σοι κα τη σχυμ με νος α πο σου εκ
 πορευ ε ται α γνη Παρθε νε Θε ε ο το κε
 αλλ αι τει ται την χα ριν και λαμ βα νει το δω
 ρη μα προς το συμ φε ρον της αι τη σε
 ω ω ως

Με τα βο λη των θλι βο με ε ε ε

νων⁸ α παλ λα γη των α σθενουν των υ υ
 παρχου σα Θε ο το κε Παρ θε νε σω ζε
 πολιν και λα ον των πο λε μου με νων η
 η ει ρη νη των χει μα ζο με νων η η γα λη
 νη η μο νη προ στα σι α των πι στω ω
 ων

Ὁ Ἱερεὺς: **Γ**ῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου...

Ὁ Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ὁ Ἱερεὺς. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

Ὁ Χορὸς: **Ἀ**μήν.

Ὡδὴ ζ'.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἦχος λϠ Νη —^ρ Γα

Υπεραγαθεοτοκωσον

η μας

την ημων σωτηριαν ως η θελη

σας Σωτεροι κοινομησασθαι εν μητρα της

Παρθενου κατωκησας τω κοσμω ην προ

στατινα νεειξας ο των Πατερων η

μων Θεος ευλογητος ει

Υπεραγαθεοτοκωσον

η μας

^{Μ Γ}
 Θ^Γε λη την του ε λε ους^Γ ον ε γεν νη
 σας Μη τερ^Γ α γνη δυ σω πη σον^Π ρυ σθη ναι των
 πται σμα των^{Γ Ν Γ} ψυ χης τε μο λυ σμα των^{κ λ}
 τους εν πι στει κραυ γα ζον τας^Γ ο των Πα
 τερων η μων Θε ος ευ λο γη τος ει^{Ν Γ}
 Δ^Γο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
 Πνευ μα τι^Γ
^{Μ Γ}
 Θ^Γη σαυ ρον σω τη ρι ας^Γ και πη γην α
 φθαρ σι ας την σε κυ η σα σαν^Π και πυρ γον α
 σφα λει ας^{Γ Ν Γ} και θυ ραν με τα νοι ας τοις
 κραυ γα ζου σιν ε δει ζας^Γ ο των Πα τε ρων

η μων Θεος ευλογητος ει
 και νυν και αι και εις τους αι
 ω νας των αι ω νων α μην
 ζω μα α των μα λα κι ας και ψυ χων
 αρ ρω στι ας Θε ο γεν νη τρι α των πο
 θω προ σι ον των τη σκε πη σου τη θει
 α θε ρα πειν α ξι ω σον η τον Σω τη
 ρα Χριστον η μιν απο τεκουσα

Ὡς ἡ'.

Τὸν Βασιλέα.

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας

Τους βο η θει ας της πα ρα σου δε
 ο μένους μη πα ρι δης Πα ρ θε ε νε υ μνου
 τας και υ πε ρυ ψου ουν τας σε Κο ρη ει
 εις αι ω νας
 Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας
 των ι α μα των το δα ψι λες επι
 χε εις τοις πι στως υ μνου σι σε Πα ρ θε νε
 και υ πε ρυ ψου ουν σι τον α φρα στο ον
 σου το κον
 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ^Γμα^Δτι
 Τ^Γας α^Ν σ^Γθε νει^Γ ας μου^Γ της ψυ^Γχης ι α
 τρευ^Νεις^Δ και σαρκος τας ο^Γδυ υ^Γνας Παρ^Δθε νε
 ι^Γ να σε^Γ δο^Γ ζα^Γ ζω^Γ την Κε^Γχα^Γρι^Γτω^Γ με
 νην^Γ
 Και^Γ νυν^Ν και^Γ α^Γ ει^Γ και^Γ εις^Γ τους^Γ αι
 ω^Γ νας^Γ των^Γ αι^Γ ω^Γ νων^Γ α^Γ μην^Γ
 Τ^Γων^Ν πει^Γ ρα^Γ σμων^Γ συ^Γ τας^Γ προ^Γ σβο^Γ λας^Γ εκ
 δι^Ν ω^Γ κεις^Δ και^Γ πα^Γ θων^Γ τας^Γ ε^Γ φο^Γ ο^Γ δους^Γ Παρ
 θε^Γ νε^Γ ο^Γ θεν^Γ σε^Γ υ^Γ μνου^Γ ου^Γ μεν^Γ εις^Γ παν
 τας^Γ του^Γ ους^Γ αι^Γ ω^Γ νας^Γ

Ὡς δὲ θ' .
Κυρίως Θεοτόκον .

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας
Π ρο η ην μου των δα κρυ ων μη α πο
ποι η η σης η του παν τος εκ προ σω που
παν δα κρυ ον α φη ρη κο τα Παρ θε νε
Χρι στον κυ η σα σα
Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας
Π Χ α ρα ας μου την καρ δι αν πλη ρω σον
Παρ θε νε η της χα ρας δε ξα με νη το

πλη η ρω ω μα της α μαρ τι ας την

λυ υπην ε ζα φα νι σασα

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Αι μη ην και προ στα σι α των σοι προ

σφευ γο ον των γε νου Παρ θε νε και τει χος α

κρα α δα αν τον κα τα φυ γη τε και σκε

πη και α γαλ λι αμα

Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

Φω το ος σου ταις α κτι σι λαμπρυ νον

Παρ θε ε νε το ζο φε ρον της α γνοι ας δι

ω ω κου ου σα τους ευ σε βως Θε ο το

κον σε καταγγελλοντας

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Κα κω ω σε ως εν το πω τω της α

σθε νει ει ας τα πει νω θεν τα Παρ θε νε θε

ρα πευ στον εξ αρ ρω στίας εις ρω σιν με

τα σκευ α ζου σα

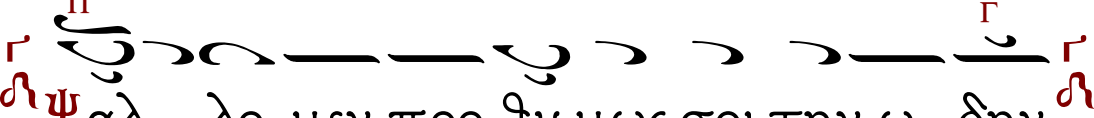
Μεγαλυνάρια. Α ζι ον ε στιν ως α λη

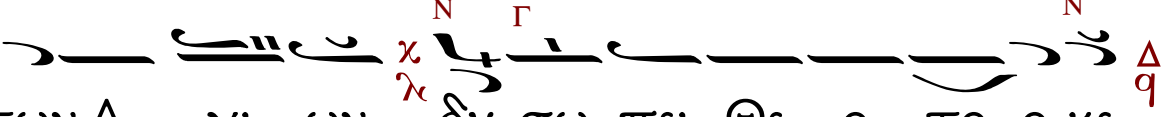
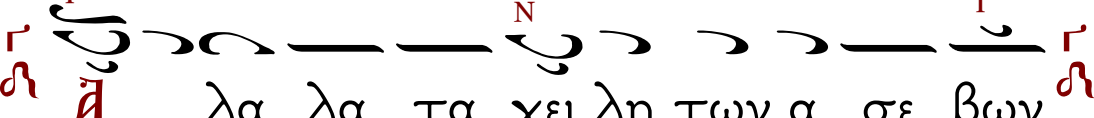
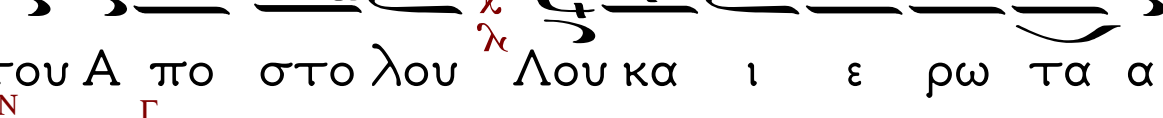
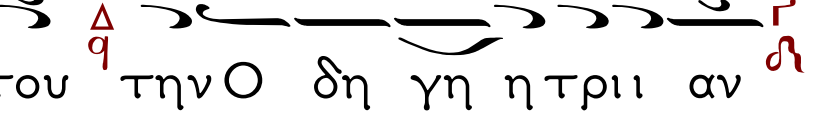
θως μα κα ρι ζειν σε την Θε ο το κον την

α ει μα κα ριστον και πα να μω μη τον
 και Μη τε ρα του Θε ου ημων την τι μι
 ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ζο
 τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α
 δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν
 την ον τως Θε ο το κον σε μεγαλυ νο μεν

Καὶ θυμιᾷ ὁ Ἱερεὺς τὸ Θυσιαστήριον καὶ τὸν Λαόν ἢ τὸν
 οἶκον ὅπου ψάλλεται ἡ Παράκλησις, καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν
 τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

την υ ψη λο τε ραν των ου ρα νων
 και κα θα ρω τε ραν λαμ πη δο νων η λι α
 κων την λυ τρω σα με νην η μας εκ της

^N ^Γ
 σμου ^Δ_q γε νου με σι τρια ^Γ_α
^Π ^Γ
^Γ_α Ψ αλ λο μεν προ θυ μως σοι την ω δην ^Γ_α

 νυν τη πα νυ μνη τω Θε ο το κω χαρ μο
 ^N ^Γ
 νι κως ^Γ_α με τα του Προ δρο μου και παν των
 ^N ^Γ ^N ^Δ_q
 των Α γι ων ^κ_λ δυ σω πει Θε ο το ο κε
^Γ ^Γ_α
 του οι κτει ρη ησαι η μας
^Γ ^N ^Γ
^Γ_α Ἄ λα λα τα χει λη των α σε βων ^Γ_α
^Π
 των μη προ σκυ νουν των την ει κο να σου
 ^Γ ^N ^Γ
 την σε πτην ^Γ_α την ι στο ρη θει σαν υ πο
 ^N ^Γ ^κ_λ
 του Α πο στο λου Λου κα ι ε ρω τα α
^N ^Γ ^Γ_α
 του την Ο δη γη ητρι αν ^Γ_α

Ὁ Ἀναγνώστης. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (γ')

Δόξα. Καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν· Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν· Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἴτα ψάλλομεν τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ τυπικοῦ
Ἀπολυτίκιον.

Εἴτα ψάλλομεν ἅπαξ τὸ Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος ᾠδῆς Γα

Χ^Μ Γ^Γ ᾠ^Μ Με τε μορφω ὦ θης εν τω ο ρει Χρι
στε ε ο Θε ος Γ^Γ ᾠ^Π δει ζας τοις Μα θη ταις σου την
δο ξαν σου κα θως η δυ ναν το Γ^Γ π^Γ λαμ ψον και η
μιν τοις α μαρ τω λοις το φως σου το α ι δι
ον Γ^Γ ᾠ^Δ πρε σβει αις της Θε ο το κου Δ^Μ ᾠ^Δ φω το δο
τα Δ^Δ ᾠ^Γ δο ξα σοι οι οι οι οι οι οι οι Γ^Γ ᾠ

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἐλεὸς σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου (.....) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (ὀνόματα).

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ,

πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἄλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ τοῦ ἔλεως, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν, καὶ ἔλεως, ἔλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ.

Ὁ Ἱερεὺς· **Σ**οφία·

Ὁ Ἀναγνώστης· **Ε**ὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ ὢν εὐλογητός Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν. **Σ**τερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρα, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης· Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Ἱερεὺς· Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης· Δόξα... Καὶ νῦν..., Κύριε ἐλέησον (γ'), Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ· Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἁγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ Ἀποστόλων, Χριστός ὁ

ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς
παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ
Μητροῦς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων ἁσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ
Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων
Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων
ἡμῶν, **(τοῦ Ναοῦ)** τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης, **(τῆς ἡμέρας)**
καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων
Θεός.

*Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Δεκαπενταγούστου ψάλλονται, τὰ
ἐπόμενα*

ΕΞΑΠΟCΤΕΙΛΑΡΙΑ.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ἦχος ᾠ Γα

Ἄ πο στο λοι εκ πε ρα α τω ω
 ω ω ν συ να θροι σθεν τε ες εν θα α δε
 Γε θ ση μα νη τω χω ρι ι ω ω ω κη δευ
 σα τε μου ου το σω ω μα και συ
 Υι υι ε ε και αι αι Θε ε ε ε ε μου ου
 πα ρα λα βε μου ου το πνε ε ευ μα
 Ο γλυ κα σμος των Αγ γε ε λω ω ω ω ν
 των θλι βο με νων η η χα ρα χρι στι
 α νων η προ στα α τι ι ις Παρ θε νε
 Μη τη ηρ Κυ ρι ι ου αν τι λα α

βου ου μου ου ου και ρυ υ υ υ σαι αι των
 αι ω νι ω ω ν βα σα α νων
 και σε με σι τρι αν ε ε χω ω ω ω
 προς τον φι λαν θρωω πο ον Θε ον μη
 μου ε λεγ ζη τας πρα α ζει ει ει εις ε νω
 πι ον τω ω ν Αγ γε ε λων πα ρα
 κα α λω ω σε ε ε Πα ρθ ε ε ε ε νε ε
 βο η θη σον μοι οι εν τα α χει
 Χ ρυ σο πλο κω τα τε πυ υρ γε ε ε ε
 και δω δε κα τει ει χε πο ο λισ η
 λι ο στα λα κτε θρο ο νε ε ε ε κα θε

δρα του Βα α σι λε ε ως α κα
τα α νο ο η η η τον θ α α α αυμα α
πως γα λου χεις το ον Δεσπο ο ο τη η
η η η η η η

Ὁ Ἱερεὺς: Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων
ἡμῶν Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.